

Unelma todeksi sotilaspoliisina – URAJUTTUJA osa1

Mihin ammatillinen koulutus voi viedä ja millaisiin töihin sen kautta voi päästä? Jokaisessa jaksossa juontaja Maija Peltomäen vieraaksi saapuu yksi ammattikoulun käynyt tai sitä käyvä henkilö kertomaan oman uratarinansa. Miten haaveista tuli totta vai tuliko sittenkään? Sarjan ensimmäisessä osassa Maijan vieraaksi saapuu WinNovan turvallisuusosalta valmistunut Timi Riento. Timi on määrätietoisesti kulkenut kohti unelma-ammattiaan ja työskentelee Puolustusvoimilla sotilaspoliisina. Hänellä on vahva urheilutausta uinnin, yleisurheilun ja kamppailu-urheilun parista. Timi päätti jo yläkoulussa haluavansa sotilaspoliisiksi. Miten hän on edennyt kohti tavoitettaan ja unelma-ammattiaan? Millainen tyyppi pärjää turvallisuusosalalla ja Puolustusvoimissa? Sarja on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa (ESR) Satauraa ammatillisesta! -hanketta.

Äänitteen kesto: 23 minuuttia

MP = Maija Peltomäki, juontaja

TR = Timi Riento, osan vieras

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP= Hei, tervetuloa kuuntelemaan URAJUTTUJA podcastia. Minä olen Maija Peltomäki ja toimin tämän Podcast-sarjan juontajana. Tämän podcastin tarkoituksena on tuoda esille monipuolisesti erilaisia uratarinoita: minne ihmiset ovat löytäneet tiensä ammatillisen koulutuksen jälkeen. Hyppää mukaan!

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP= Tällä kertaa meillä on vieraana Timi Riento, tervetuloa.

TR= Kiitos.

MP= Aloitetaan ensimmäiseksi kysymyksellä, jossa voisit kertoa hieman opiskelu-urastasi ja mitä olet opiskellut?

TR= Joo elikkä peruskoulun jälkeen yläasteelta lähdettyäni ni lähdin opiskelemaan 2015 Porin WinNovaan turvallisuusalan perustutkintoo.

MP= No sitten vähän mennään työuraan. Missä olet ollut töissä, jos ajatellaan tätä mahdollisesti ennen opiskelua ja sitten opiskelujen aikana ja sen jälkeen?

TR= Aika pitkälti oon kyllä tohon urheilupuoleen elänyt tota niinku ennen opintojen päättymistä ja opintojen päättymisen jälkeen ni lähdin Securitakselle, sekä myöskin Securitas Eventsille vartiointi ja järjestyksenvallontaan.

MP= No, mennään tämmöseen vähän syvällisempään kysymykseen. Eli miten vastaisit, miten sinusta tuli sinä? Eli, jos peilaa tähän opiskelu- ja työuraasi ja kerroit urheilutaustasta.

TR= Joo elikkä, mul on ollut ihan pienen pojan haaveesta asti päästä puolustusvoimille sotilasuralle, mikä on myöskin ohjannut sitten mun koulu ja opinto sekä mahdollisia työsuhteita myöskin siihen suuntaan. Elikkä yläasteella päätin sen, että haluan sotilaspoliisiksi, joten tämä turva-ala opinnot on niinkun ollut itselle se ehdoton vaihtoehto, että saa myöskin siviilipuolelta pohjaa siihen. Ja nyt kun sitten kouluun pääsin tosiaankin sillon 2015 olin erittäin, erittäin onnellinen sillon ja siinä sitten ni kolmisen vuotta erittäin hyvää laadukasta opetusta mitä mekin saatiin sillon ja satuin osumaan sitten hyvään saumaan myöskin työhaussa sinne Securitakselle, että kun käytännössä katsoen heti seuraavana päivänä, kun todistus oli kädessä, niin kävelin sitten kyseisen yrityksen toimiston ovelle ni siinä sitten pari kolme tuntia jutusteltiin ja toi siitä sitten suoraan iltavuoroon lähdettiin töihin, että työpaikan sain siitä heti ja siinäkin sitten ni koeajat olivat käytännössä katsoen sen yhden työvuoron mittaisia, että siitä sitten työura alko ja kaks vuotta tosiaankin niissä hommissa yksityisellä turvallisuusosalalla. Kaikennäköstä kerkes näkemään

ja kokemaan siellä. Tosiaan siitäkin ku sieltäkin tota kokemusta on piirivartiostosta, paikallisvartiostosta toki eri näist järjestyksenvalvonnan hommista sekä myös aina tonne niin sanottu Cipaan eli Citypatrooli asti, että kerkesin kyllä kaikkee näkemään ja kokemaan siellä parin vuoden aikana. Sit siitä tosiaanki ni lähdin varusmiespalvelukseen ja varusmiespalveluksesta mut rekrytoitiin sitten suoraan puolustusvoimille ja töihin ja sain vakituisen viran puolustusvoimilta sotilaspoliisina. Ja siihen tosiaankin, että kun koko pienen ikäni olen ollut kilpaurheilija, on räpyläuintiaustaa, uintiaustaa, vahva yleisurheilutausta elikkä olen entinen kiekonheittäjä ja ihan nykyseltään myöskin tuo kamppailu-urheilu on erittäin vahvasti omassa arkipäivässä mukana elikkä hyvä fyysinen kunto on kans paljo auttanu monessa, sekä koulussa iha siis peruspäivän jaksamiseen sekä myöskin itse olen aina tykännyt siitä, että päivässä on rytmiä elikkä koulupäiväkki alko sillä, että lähdettiin eka reenaamaa, siit kouluu, koulust suoraan treeneihi ja sen jälkee kotio ja käytännös katsoen työura jatku samalla tavalla.

MP= Kuulostat tosi aktiiviselta ja selkeesti niinkun omalla aktiivisuudella oot myöskin nuo työpaikat itsellesi saanut.

TR= Kyllä juu, elikkä sanotaan et se kiitos tulee vanhemmilta. Elikkä pienest pitää o opetettu kans siihen, että mitään ei saa ilmaseks ja varsinkin kun omat vanhemmat on yksityisyrittäjiä ollu kanssa ja toi sitä kautta tullu myös tämmöne määrätietoisuus asioihin sekä myöskin halu ja jopa melkein vaatimuskin pystyä itse toteuttamaan kaikki asiat niinkun perjatteessa ite haluaa, et näin.

MP= Kuulostaa oikein hyvältä. No tossa oikeestaan vähän kerroitkin näistä et miten päädyit nykyiseen työhösi ja miten päädyit koulusta töihin, mutta mitä aattelet minkälaisia eväitä tää ammatillinen koulutus minkä täällä Winnovassa olet käynyt niin on antanut työelämään?

TR= Työelämään niin ehdottomasti varmuutta, elikkä täällä oli käytännön harjoituksii lähinnä nyt siis meil on käytännönharjoituksii elikkä mitä täällä on alalla ollut niin sieltä on tullut varmuutta erinäisiin niin sanotusti case-painotteisiin juttuihin elikkä ihan perusasiakaspalvelutilanteita siis ihmisten kohtaamisia, mikä on yllättävän haastavaa monille ihmisille. Ite oon aina ollut semmonen höpötin, että kaikkien kans tulee toimeen, vaikka ei välttämättä niin välittäsikään ihmisestä, mutta aina tulee kaikkien kanssa toimeen ja höpöteltyä, mutta varmuutta ihan asiakaspalvelutilanteisiin, ihmisen kohtaamisiin sekä myöskin koulusta olen saanut myöskin noh miten sen nyt sanoisi suoraan näkemystä myöskin ihan käytännön asioihin elikkä missä niin sanotusti koulussa harjoitetuissa case-painotteisissa jutuissa niin sielt on suoraan myöskin ihan tullut työelämään vastaavia tilanteita sekä myöskin yksityisellä turvallisuusalalla, että myöskin nykyisessä sotilaspoliisi ammatissani. Elikkä on ollut helpompaa mennä tilanteeseen kuin se on jo käynyt turvallisissa olosuhteissa ja käynyt sen läpi.

MP= Eli hyvän pohjan olet saanut opinnoista.

TR= Ehdottomasti. Kiitos siitä myöskin meidän opettajille, aivan mahtavia ammattitaitoisia.

MP= Terveiset varmasti välittyy heillekin. No sitten siirrytään vähän tähän nykyiseen työpaikkaan eli kerro vähän nykyisestä työstäsi. Tossa alussa hieman ehkä sitä jo valotit, mutta kerro hieman tarkemmin.

TR= Joo eli tosiaanki olen puolustusvoimilla Porin prikaatin vartiostossa toimin sotilaspoliisina sekä myöskin yhtenä vartiointipäälliköistä. Perustyöhön kuuluu toki järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen puolustusvoimien alueella, mikä on hyvin mittava, laaja käsite. Mut sit esimerkkejä sieltä, niin reagoimme hälytyksiin mahdollisesti, mitä tulee, teemme partiointia, aluevalvontaa, nopeusvalvontaa. Hyvin samantyylistä työtä kuin esimerkiksi poliisi tai rajavartiolaitos, mutta tietenkin meidän työme rajoittuu puolustusvoimien alueisiin, kohteisiin ja henkilöstöön. Sit tämmösiä pieniä lisäbonareja, mitä meilläkin on niin esimerkiksi sotilaskarkureitten mahdolliset noudot ja käsittelyt kuuluvat osittain meille, henkilösuojaustehtävät, liikenteenohjaustehtävät sekä myöskin materiaalinsuojaus- ja kuljetustensuojaustehtävät osittain kuuluu meille. Hyvin laaja osa-alue sekä myöskin muiden viranomaisten tukeminen elikkä tässä viittaaan nyt lähinnä poliisiin ja rajavartiolaitoksen elikkä annamme mahdollisimman paljon myöskin virka-apua heille sekä niin sanotusti henkilön etsinnästä ihan perusjutuista myöskin vaativampaan virka-apuun, eli myöskin

sotilaalliseen/ aseelliseen virka-apuun on myöskin meillä valmiudet. Mutta näitä onneksi tulee harvemmiten.

MP= Aika laaja työnkuva siis on. Mitä ajattelet, mikä on parasta sitten nykyisessä työssäsi?

TR= Parasta nykyisessä työssä on ehdottomasti se, et kahta samanlaista työpäivää ei ole. Elikkä jokainen työpäivä on omanlaisensa sekä myöskin meillä on mahdollisuus myöskin vähän rakentaa sitä omaa työpäiväämme, elikkä meillä on työnantajan puolesta mahdollisuus työn salliessa myöskin urheilla, pitää yllä fyysistä ja henkistä kestävyyttä sekä myöskin rakentaa muuta ammattitaitoa esimerkiksi juuri ajoharjoitteluun, ampumiseen sekä myöskin toki suhteidenkin luomiseen, koska puhutaan, että puolustusvoimat ovat erittäin laaja sekä myöskin henkilöstöä on paljon. Elikkä mitä paremmat suhteet on ja mitä paremmin tunnet kaikki henkilöt niin sen paremmin yleensä myöskin työt sujuu.

MP= Noh, mitä sanoisit kuulijoille minkälaista osaamista työsi vaatii?

TR= Rauhallisuutta, päättäväisyyttä, ehdottomasti paineensietokykyä, henkistä jaksavuutta, psyykkistä ja fyysistä kestävyyttä. Oikeestaan siitä se sitte lähtee rakentumaan pikkuhiljaa.

MP= No oikeestaan vastasitkin melkein seuraavaan kysymykseen, mutta mitä ajattelet minkälainen tyyppi pärjää juuri sinun työssäsi?

TR= No monenlaiset, elikkä yhtä oikeaa vastausta tietenkään ei ole, mutta se myöskin mikä meidän alallamme nimenomaa vartiosto-sotilaspoliisialalla niin painottuu on vahva ryhmähenki, elikkä henkilö, joka on valmis tekemään yhteistyötä kaikkienkokoisten, kaikenkokoisten ja kaikenoloisten ihmisten kanssa, niin pärjää varmasti meidän alallamme.

MP= No sitten mennään vähän tarkemmin vielä tähän armeijan puoleen elikkä missä suoritat oman varusmiespalveluksesi?

TR= Joo elikkä tammikuu seittemäs 2019 astuin varusmiespalvelukseen Porin prikaatin Niinisalon varuskuntaan ja myöhemmin sitten siirryin Säkylän varuskuntaan.

MP= Minkälainen oli oma alokasaikasi?

TR= Alokasaika oli ehdottomasti kokonaisuutena varusmiespalveluksen parasta aikaa. Elikkä se, kun monien vuosien odotus viimein päättyi ja pääsee siihen itse tekemiseen kiinni. Ja sanotaan näin, että monet voi olla eri mieltäkin asiasta, mutta mitä kylmempää, mitä märempää ja mitä haastavammalla olosuhteilla ni sitä hauskeempaa.

MP= Mielenkiintoinen kommentti, joku voi olla ehkä eri mieltä. No sitten mukavinta ja pahinta alokasajassasi?

TR= Mukavinta ehdottomasti oli kaikki fyysinen tekeminen, elikkä aika kului nopeasti, päivät meni aivan hujauksessa. Siis alokasaika, mikä kesti noin kuusi viikkoa, nii elämäni nopeimmat kuusi viikkoa. Elikkä siellä, kun joka päivä tehtiin ja oli hyvin aikataulutettu kaikki, ni päivät meni nopeasti. Meidän alokasajan yksikkömme elikkä Niinisalon tiedustelukomppania niin siel oli todella hyvä yhteishenki. Meidän omat varusmiesjohtajamme sekä alikersantit, kersantit sekä myöskin kokelaat, mitkä tulivat hieman myöhemmässä vaiheessa, niin sekä myöskin ihan me kaikki alokkaat niin yhteishenki oli todella hyvä, ristiriitoja ei oikeestaan ollut. Pahinta, mitä varusmiespalveluksessa oli ehdottomasti sulkeisharjoitukset tammikuussa. Se kun Niinisalo on nyt tunnettu paikka siitä, että siel on aina lunta, aina pakkasta, vaikka missään muualla ei olisikaan, niin toi se kun on se 25-astetta pakkasta ja kova pohjoistuuli ja sulkeisharjoitukset kestää sen pari ja puol tuntia parhaimmillaan ni kylmä on ja silloin vähä jopa harmittakaan, että se oli ehdottomasti pahinta.

MP= No mihin sitten suuntasit alokasajan jälkeen?

TR= Joo elikkä alokasajan jälkeen pienen, pienimuotoisen haasteen jälkeen, niin siirryin tosiaankin sotilaspoliisiksi Säkylään. Ja tämä haaste, mitä sanoin, niin meillä oli hieman erimielisyyksiä meidän alokasjakson komppanian johdon kanssa siitä, että jäänkö minä tiedustelukomppaniaan ja lähen sieltä aliupseerikurssille vai lähdenkö minä sotilaspoliisiksi Säkylään. Niin siinä kävimme

pitkät keskustelut useaan otteeseen siitä, kun tosiaankin ammattihenkilökunta olisi halunnut minut jättää tiedustelukomppaniaan. Minä vallan väkisin halusin sitte kyllä Säkylään sotilaspoliisiksi ja sinne onneks sitte loppujen lopuks pääsin ja tosiaankin ni alokasjakson jälkeen siirryin Säkylään sotilaspoliisiksi. Ja sieltä sitten ni koulutus lähti käyntiin, lähdimme taino pääsin aliupseerikurssille. Aliupseerikurssin jälkeen minusta tuli toisen joukkueen tarkka-ampuja ryhmän ryhmänjohtaja sekä myöskin oma tarkka-ampuja koulutus lähti siitä myöskin sitten käyntiin elikkä loppujen lopuksi loppu palveluksen ajan ni toimin sotilaspoliisi tarkka-ampujana, ryhmänjohtajana sekä myöskin joukkueen varajohtajana ja osittain myöskin joukkueen johtajana. Ja palveluksen loppuvaiheessa minutkin sitten loppujen lopuks palkittiin kolmestakin eri asiasta elikkä olin aliupseerikurssin priimus sit minut palkittiin puolustusvoimien rautasormuksella yhteisöllisyyden tuojana. Tänä päivänäkään en ole aivan varma mistä se on niinkun konkreettisesti tullut, mutta kuiteskin, ja sit myöskin palkittiin prikaatin parhaana varusmies ampujana. Suhteellisen onnistunut varusmiespalvelus näin omin sanoin.

MP= Kuulostaa todellakin siltä. No missä kohtaa sitte päätit, että jäät töihin armeijaan?

TR= No sen päätöksen olin tehnyt varmaan jo neljävuotiaana, mutta tuota loppujen lopuksi niin koko varusmiespalveluksen ajan pyrin kans asiat tekemään siten, että loppujen lopuks olisi hyvät lähtökohdat lähteä niin kun ammattihenkilöstön puolelle. Mutta ennen kuin kerkesin itse laittamaan minkään näköisiä hakupapereita menemään, niin meidän Säkylän vartionjohtaja oikeastaan rekrytoi minut suoraan siitä niin varusmiespalveluksesta sitten henkilöstön puolelle. Tosiaankin toimin myöskin varusmiespalveluksen aikana vartioaliupseerina siinä meidän Säkylän vartiossa ja ilmeisesti olin jotaki oikeinki tehnyt, että kun sinne kerta pääsin sitten työhön suoraan. Ja tosiaankin, niin joulukuussa, kun varusmiespalvelus päättyi, niin käytännössä katsoen seuraavana päivänä alkoi työt. Elikkä se kävi myöskin suhteellisen nopealla aikataululla tämä varusmiehestä ammattisotilaaksi siirtyminen.

MP= Hieno tarina siitä, että kun tekee hienosti asiat niin voidaan ihan pyytää töihin. No sitten sellane kiinnostaa tietenkin, et oletko ajatellut, että oletko nyt niin sanotusti loppusijoituspaikassasi vai haaveiletko esimerkiksi poliisin työstä?

TR= Kyllä minä olen aika pitkälti loppusijoituspaikassani, elikkä suhteellisen tarkat joo suunnitelmat on tulevaisuuden varalta ja tosiaanki kun vakituinen työ on. Niin eihän sieltä puolustusvoimilta mihinkään pääse, jos en itse mihinkään halua ja toistaiseksi ainakaan en ole mihinkään muualle haluamassa. Että sitä kun on jo pitkään halunnut, niin nyt ollaan siinä unelma-ammattissa niin eihän sieltä nyt mihkää haluta.

MP= No sitten tämmöne vähän erilainen kysymys. Mikä oli sun lempiruokasi armeijassa?

TR= Ehdottomasti hernekeitto. Se oli niin kun ehdottomasti sitä parasta a-luokkaa, että ja tietysti pannari siihen päälle ni aina paranee.

MP= No mikä on ollut sitten isoin oppi, jos ajattelee varusmiespalvelusta?

TR= Isoin oppi on ollut kärsivällisyys. Elikkä itse olen saanut todella paljon lisää kärsivällisyyttä varusmiespalveluksen aikana. Siitä on niin miljoonia esimerkkejä, en ny viitsi niitä kaikkia alkaa kertomaan. Mutta tosiaankin kärsivällisyys on huomattavasti noussut koko varusmiespalveluksen aikana.

MP= No sitte mennään vähän toisiin kysymyksiin. Mikä olisi semmonen taito, jonka haluaisit itsestäsi mainita, josta olet ylepä?

TR= Taito josta olen itse ylpeä. Kunnianhimo, elikkä ja tällä viittaa siihen, että kaikki asiat, mihin haluan ryhtyä ja haluan tehdä, niin pyrin tekemään ne mahdollisimman hyvin, mahdollisimman onnistuneesti. Ja jos se asia ei mene niin kuin olen sen halunnut menevän, niin teen kaikkeni sen eteen, että saan sen muutettua siihen suuntaan.

MP= No siltä tää on nyt kuulostanut, mitä oot kertonut, et jos oot neljävuotiaasta ollut jo varma, mitä haluat, ni nyt olet siellä ni kuulostat hyvin määrätietoiselta. No sitten tässä loppupuolella

muutama tämmöne hauska niin sanottu sekuntikysymys eli nopeesti voit vastata näihin kysymyksiin, mitä täältä heitän. Mikä on ollut lapsuuden haaveammatti?

TR= Sotilaspoliisi. [naurahtaa]

MP= Missä olet erityisen hyvä?

TR= Urheilussa.

MP= Missä olisi kehitettävää?

TR= Unen saannissa, unen laadussa.

MP= Mikä on sun intohimo?

TR= Intohimo on elämässä kehittyminen, urheilussa kehittyminen.

MP= Mistä turhautut?

TR= Siitä, kun asiat ei mee ihan niinkun oon suunnitellu.

MP= Mikä saa sut nauramaan?

TR= Kaverit!

MP= Mikä on sun salainen pahe?

TR= Yösyöminen.

MP= Mikä on sun lempipaikka?

TR= Kai se on kotisohva.

MP= No sit vielä ihan tähän lopuksi kaksi kysymystä. Mikä olisi sun neuvosi ammattikoulussa olevalle itsellesi?

TR= Olisit käynyt sen peruskoulun vähän paremmin.

MP= No entä sitten, jos saisit neuvoa näitä, jotka nyt ovat ammattikoulussa, niin mitä heille haluisit sanoa?

TR= Koittakaa jaksaa. On päiviä, kun turhauttaa, ei jaksaa, väsyttää. Pyrkikää hankkimaan itsellenne mieluisia päivärytmiä. Se helpottaa elämistä todella paljon. Elikkä hankkikaa itsellenne joku sellainen tapa koko päiväksi. Onko se sitten urheileminen, lukeminen, kavereitten kanssa oleminen, mutta säännöllisyys elämässä, niin helpottaa sekä opintoja että myöskin myöhemmin tulevaisuudessa työelämää.

MP= Kiitos haastattelusta Timi.

TR= Kiitos.

Tämä podcast-jakso on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa ESR-hanketta Satauraa ammatillisesta!. Hanke kehittää koulutuksesta työelämään ja työelämästä koulutukseen siirtymistä tukevia jatkuvan oppimisen menetelmiä ja palveluita. Hanke monipuolistaa koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta sekä yhteistyötä. Hanketta koordinoi Winnova, osatoteuttajia ovat Kankaanpään opisto ja Sataedu.

[Tunnusmusiikki alkaa soida]